

דברים מרבותינו מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבדל"ה שליט"א

בענינא דיומא

בחובותינו בשעה זו - דברים מגדולי ישראל בראשם רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א

יחזקאל זילברשטיין
 רב טבריה-הרצליה
 מייסד
 ראש כולל "בני דב"ר" הרצליה

לפני שני שבועות נפטר רבינו הגדול רבי יחזקאל זילברשטיין שליט"א. רבנו ז"ל היה מנהיג דתי מובהק, פוסק מובהק, מחנך מובהק, אדם מובהק, אדם שלם, אדם של ממש. רבנו ז"ל היה מנהיג דתי מובהק, פוסק מובהק, מחנך מובהק, אדם מובהק, אדם שלם, אדם של ממש. רבנו ז"ל היה מנהיג דתי מובהק, פוסק מובהק, מחנך מובהק, אדם מובהק, אדם שלם, אדם של ממש.

דבר ראשון חיזוק בהלכות שבת, כלל ישראל חייב את התורה שלנו. הזהירות בנסיעה באוטובוס צפוף.

לעשות דבר שכזה? שאנחנו מקדישים את שמו הגדול כמו מלאכי מעלה, ואם כתוב כנראה שזה אפשר.

ואני אומר לכם שהיום כשאני רואה כאן את בני הישיבה, אני רואה למול עיני את משמעות המילים האלה, כל תלמידי הישיבה שזכו כולם בימי החנוכה לשבת כאן ולעסוק בתורה חרף הקשיים והנסיונות וזהו כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, זה הכח של מלאכי מעלה לעשות רצונו, זה הכח של כלל ישראל מקדשי השם אין קידוש השם גדול יותר מאשר בחיזוק לימוד התורה.

וכיוון שזכינו לקידוש ה' כה גדול, יכול היצר לבוא ולומר, עכשיו כבר עובר חנוכה, נו! לא היה חופש, אז אולי כעת יעשו חופש, חס וחלילה, חס וחלילה, עבדתם שבוע שלם שקידשתם את השם, כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, כזו זכות שהיתה לכם, אז על זה נוותר, אני שואל אתכם, לעזוב את זה כעת? צריך להיות שוטה לעשות את זה, אנחנו צריכים להתאמץ לא לוותר על זה, תמשיכו קינדערלאך הלאה והלאה לעמול ולהתגדל בתורה.

כלל ישראל צריך כעת זכויות רבות הוא חייב את התורה שלנו להגן בעדנו, נמשיך כולנו להתחזק בלימוד התורה הקדושה ולקדש את שמו הגדול כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, וכשנזכה לקידוש השם הזה אז בעזרת השם יבוא משיח צדקנו.

רשכבה"ג מרן גאון ישראל הגאון רבי דב לנדו שליט"א

הגה"צ רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א משגיח ישיבת ארחות תורה הביא בשיחתו בהיכל הישיבה את זעקת רשכבה"ג מרן הגאון רבי דב לנדו שליט"א. וז"ל:

היינו אצל מרן גאון ישראל הגר"ד לנדו שליט"א, והוא אמר **באים כל הזמן עם חיזוקים, חיזוק פה וחיזוק שם... אתם יודעים מה זה סקילה?!... אתם מבינים מה זה סקילה?!... המשיך רבי דוב לנדו ואמר, כמה פעמים יהודי שלא לומד נכשל בשבת בהלכות בורר?... וכל פעם זה סקילה!!!** כמה יהודים נכשלים בלש?... בשבת אחת - כמה עבירות יכולים לעשות?... זה סקילה!!! איך ייתכן שלא מקבלים יהודים על עצמם ללמוד הלכות שבת?... זה אלף ב"ת! תציל את עצמך מן העבירות הכי חמורות!!! חייבים ללמוד את ההלכות וגם על הרבנים ללמד שידעו המעשה אשר יעשו.

אח"כ הוא אמר עוד ענין, כמה יהודים נקראים 'קרקפתא דלא מנח תפילין'?... הוא כן מניח, אבל התפילין נופלות לו למטה... מה צריך בסך הכל?... **להקטין את הקשר של התפילין... אין שום דעה שמכשירה תפילין יותר מהאורך שצריך... זה פשוט הקפיץ אותו מהמקום...** מה מחפשים כל מיני חיזוקים רחוקים יותר, **דבר ראשון צריך להתחזק בשמירת שבת!** אח"כ הוא דיבר בכאב גדול על אלו שנוסעים ברגע האחרון אחרי זמן ההדלקה, וגורמים כל כך הרבה חילולי שבת בפועל, וסיפר סיפורים נוראיים...

מסירות נפש כנגד תרבות יון

מרן פאר הדור שליט"א ביקר בשבועות האחרונים בעיר מנצ'סטר, ונשא דברי חיזוק בהיכלי התורה בעיר.

במשא חיזוק מיוחד שנשא מרן שליט"א בהיכל ישיבת 'שערי תורה', עורר מרן שליט"א על גודל מעלתם של ימי החנוכה, ואמר:

"ימי החנוכה הם ימים מסוגלים לזכות לקנייני תורה, ודווקא בגלל סגולת הימים השטן נלחם בכל כחו לעורר רפיון בעמלה של תורה. נצחון החשמונאים היה במסירות נפש לעקור את תרבות יון, והם במלחמתם השרישו לנו כחות גדולים מאוד, אשר אנו יונקים אותם בעבודתנו בימים אלו. ומי שמתחזק בזה זוכה ליטול שכר כולם ומעלות גדולות."

רבינו מרן פאר הדור הגאון רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א

במסיבת חנוכה בישיבת פוניבז' קרא ראש הישיבה רבינו מרן הגאון רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א לבני הישיבה להמשיך את החיזוק הגדול שהיה מנת חלקם בימי החנוכה בה הונהג בישיבה הקדושה זה שנים רבות על ידי רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל ויבלח"ט מרן שליט"א להמשיך את סדרי הלימוד הרגילים. להלן הדברים.

אנו אומרים בקדושה 'נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום', כך אנו אומרים, נתבונן במשמעות המילים מה שאנחנו אומרים אנחנו מקדישים את שמך הגדול, איך? כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, אפשר

בהמשך דבריו הרחיב מרן שליט"א אודות הצורך להיות דבוק ברב כדי לזכות לחכמת התורה, ואמר "חכמת התורה איננה כשאר חכמות, **אלא היא חכמת הלב הנמסרת בטהרה ונקיות. מרב אנו מקבלים תורה הבאה מכלי נקי וזך**".

במשאותיו בפני תינוקות של בית רבן שנאספו בהמוניהם, אמר להם מרן שליט"א, כי עליהם להכיר את גודל ערך תפקידם, והאחריות המוטלת עליהם, הן בהווה להשביט אויב ומתנקם, והן בעתיד לגדול בתורה מתוך הבנת ערך טעמה המתוק של תורת חיים.

רבינו מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א תופעת העומס בתחבורה הציבורית רק הולכת ומתגברת, ובפרט בשעות הבוקר והצהריים, בהם נוסעים הלוך ושוב אברכי הכוללים ובחורי הישיבות קטנות וכן הנשים ותלמידות הסמינרים ממקומות הלימוד והעבודה, דבר שמגביר את הצפיפות והדוחס באוטובוסים.

במכתב שהגיעה לפתחו של רבינו מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א ממורה באחד הסמינרים, היא מתארת את התופעה כקטסטרופה, כאשר בשעות הבוקר ישנו עומס רב וחברות התח"צ לא מספקות מספיק אוטובוסים בטענה שאין להם מספיק אוטובוסים ותקציב לתגבור הקווים, והמצב הוא שגברים ונשים נוסעים במצב דחוס מאד, ובעיות רבות של צניעות נוצרו כתוצאה מכך.

המורה מציינת כי הם פנו ושוחחו עם כמה עסקנים גדולים שאמרו כי עוד קודם שמבקשים מהציבור לעלות גברים מקדימה ונשים מאחורה, יש לפטור את הבעיה של הדוחס העצום השורר באוטובוסים. וכמובן שהפתרון הוא על ידי הוספת אוטובוסים בשעות העומס, או לחילופין סידור הסעות מיוחדות לתלמידים ולתלמידות.

אולם עד שישודר הדבר, הם פנו לשמוע דעת תורה מרבינו בנידון, ומה עוד צריך לעשות כדי לפתור את הבעיה הזו, והאם מותר בכלל לנסוע באוטובוס במצב כזה.

רבינו בתשובתו ההלכתית המתפרסמת הבוקר בעלון השבועי 'דברי חמד' היו"ל מתורתו מתייחס לנושא בהרחבה, ואף פרסם מכתב רשמי שנדפס בקובץ 'ווי העמודים וחשוקיהם' בו הוא קורא לציבור להיזהר ולהקפיד בדבר.

בתשובתו מביא רבינו את מקורות הסוגיא, כאשר הוא מצטט את מה שנשאל על כך מרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל בשו"ת אגרות משה (אבהע"ז ח"ב סימן יד), שם הוא כותב שנגיעה בלי כוונה שלא לשם תאוה וחיבה אין בזה גם איסור דרבנן, ולכן הוא מתיר לנסוע לעבודה באוטובוס צפוף, אף שלא ימנע שתהיה נגיעה בין אנשים לנשים.

אך מעיר על כך רבינו שדבריו אמורים בזמנו, כאשר אנשים נשואים נסעו לעבודה וכל הנושא של נשים כאב להם, וגם הרהור לא היה להם, והנסיעה היתה למרחקים שאי אפשר ללכת ברגל, **אולם כהיום בזמן הזה ידוע המצב הקשה, שעיקר הדחיפות הם בשעות הבוקר או הצהריים בשעות שנוסעים בחורים יקרים מאד לישיבות או בדרך חזרתם, ובגלל גילם הצעיר וגם היצר הבווער בקרבם כאש, לא ימנע מחשש הרהור בעת כזו.**

אי לכך, מכריע רבינו: "ולכן צריך לדעת ולהזהיר שאם יש צפיפות באוטובוס ואי אפשר לנסוע בהפרדה כהלכה, הרי שגם לשיטת האגרות משה אסור לעלות לאוטובוס כזה, לא לאנשים ולא לנשים, כאשר לא ימנע מנגיעות, ואיך אפשר להתחיל את היום ולהצליח בלימוד, כאשר הנסיעה היא

שלא בקדושה. ובד"כ המרחק אינו כ"כ גדול, וזה בבחינת איכא דרכא אחרינא שהרי אפשר ללכת ברגל".

רבינו מוסיף ומתייחס לתקופה בה אנו נמצאים, וכותב: **"בנוסף יש לזכור שזה גם מסוכן גם לכלל ישראל, כי ענייני קדושה מוריד את השמירה מהכלל ועל זה נאמר 'כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחנך קדוש, ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך**". וגם זה סכנה לאדם פרטי וכמבואר במדרש (שמות רבה טז, ב) שזה מביא מיתה, ועל זה נאמר 'ורבים חללים הפילה'. וכעת שאנו מוקפים בשונאי ישראל רבים, ורק השמירה המיוחדת שיש לנו מהקב"ה מחזיקה אותנו כאן בא"י, ואם הקב"ה יסיר את השמירה לרגע אחד, ח"ו מה שיכול לקרות".

"וב"ה ברוב המקומות נשמרים גדרי הצניעות, אבל לפעמים המצב באוטובוסים חמור מאד שיש ערבוביה, וזה עצת היצר הרע, שאינו יכול לסבול שילדינו נוסעים בקדושה וטהרה ללימודיהם, ומעשה שטן הצליח שדווקא בשעות אלו לא יהיה תגבור, ויסעו בצפיפות כדי להכשילם באיסור, וזה סכנה גדולה לרוחניות של הנוסעים, וזה גם מסכן את השמירה על כלל ישראל".

רבינו מסיים דבריו ופונה בבקשה לכלל הנוגעים בדבר: "וכל מי שיראת ה' נוגע לליבו, **מצוה עליו לעשות הכל להגביר את תדירות האוטובוסים, או שהישיבות והסמינרים ישתדלו לסדר אוטובוס מיוחד, ואף שגם לזה היצר הרע מערים קשיים, מכל מקום יש להתגבר עליו ולסדר אוטובוס פרטי, וההורים יממנו את העלות מכספי מעשר, כי זה מעיקרי הדת שהבנים והבנות יגיעו ללימודם בקדושה, ומזה שאנו רואים כמה היצר מערים קשיים, כך אפשר להבין כמה זה חשוב. ובזכות השמירה על גדרי הצניעות, נזכה לשמירה מעולה מהקב"ה ושומר ישראל ישמור שארית ישראל, ונזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו**".

מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א כל בן תורה – רבים תלויים בו

מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א נשא משא חיזוק מיוחד במהלך מסיבת חנוכה בישיבת 'אור אלחנן', בדבריו אמר: "אנחנו נמצאים במצב לא פשוט, עומדים עלינו לכלותינו, צריך לדעת שהמעמיד של כלל ישראל זה בני התורה, עוד תורה, ועוד תפילה".

הוסיף המשגיח: **"כל אחד ואחד צריך לדעת שבזכות התורה והתפילה שלו עם ישראל חי וקיים, זה אחריות, וזה מחייב גדול, שכל בן תורה – רבים תלויים בו. אם יש חלילה רפיון, זה לא רק רפיון לעצמו אלא לכלל ישראל**".

"בתהלים כתוב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, וכי צריך לומר שהקב"ה לא ינום ולא ישן? וכי שייך אצל הקב"ה מושג של שינה? אלא הכוונה שהקב"ה לא ינום ולא ישן מהמידה של שומר ישראל, שכל רגע ורגע הקב"ה במהלך של שומר עמו ישראל לעד".

מרן הגאון רבי משה יהודה שלזינגר שליט"א "נושא בעול עם חברו"

מרן הגאון רבי משה יהודה שלזינגר שליט"א ר"י קול תורה בדברים נוקבים לתקופה זו, שמסר בסיום השיעור כללי בשבוע שעבר בהיכל "ישיבת קול תורה", וז"ל:

כולם יודעים שבימים אלו צריך להשקיע במחשבה על מה שקורה. יש ענין שב"ה אנחנו עושים את מה שצריך לעשות,

לומדים, על אף כל הסכנות שבחוץ אנחנו עושים את תפקידנו שהוא שקיעות בלימוד, ובוה מסיעים שתהיה סיעתא דשמיא.

אבל אנחנו חייבים לדעת שיש ענין נוסף של "נושא בעול עם חברו". צריך לזכור שאנחנו אמנם נמצאים כאן, רחוק מהסכנה, אבל הנה רק בשבוע שעבר היה פיגוע גדול כאן, **וכן יש ציבור גדול שנמצא במקום סכנה, ולכל אחד ואחד יש הורים משפחה וסובבים, יש ענין של "נושא בעול עם חברו" להרגיש אותם.**

בפרשה כתוב "ויבך אותו אביו", יצחק בכה על הצער של יעקב, למרות שידע שאין סיבה לצערו של יעקב, אף על פי כן הוא בכה. התורה כותבת זאת ע"מ שנלמד שיש כאן לימוד גם בשבילנו, שיש ענין שאף בהרגשה נרגיש את "הנושא בעול עם חברו", כמו שהיה אצל יעקב.

ובאמת שאצלינו זה לא רק ענין של "נושא בעול". יש רבים שנמצאים בסכנה ממש ועוד רבים שנמצאים בחרדה, **ועל כן אנו מוכרחים להשתדל להרגיש בצער הזה.** זה התפקיד שלנו וזה אף ישבח את הלימוד שלנו. ובזכות הלימוד, ויחד עם הלימוד, נגיע ל"נושא בעול עם חברו" ובוה ינצלו כולם.

מרן שליט"א נשא דברים בשבועות האחרונים בעקבות המצב הקשה, ואמר "על כל יחיד מוטל חיוב גמור להתחזק כשכלל ישראל נמצא במצב כזה קשה. ואנחנו לא יכולים לשער כלל מהו אבדן של כל יחיד ויחיד מכלל ישראל שהוא כעולם מלא, את הצער של המשפחות הרבות אשר בן משפחתם נקטף בדמי ימיו, או שמצבו וגורלו אינו ידוע, ובפרט אחרי הפיגוע הנוראי שכלל ישראל עבר [בכניסה לירושלים בצומת גבעת שאול]. **וכל בר דעת מוכרח לראות את רצון ה' אשר מדבר איתנו ביד קשה."**

"הפסוק אומר 'עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע', ומלשון הפסוק 'ממנה יוושע', נראה שמתוך הצרה עצמה מגיעה הישועה, והוא דבר נורא למתבונן, שדווקא על ידי הצרה באה הישועה, וצריך להבין איך ניתן להבין דבר כזה שהצרה עצמה היא כבר הישועה. ונראה שהביאור בזה, שמתוך שאנו יודעים להתנהג ולהסתכל על פי דרך התורה מה מוטל עלינו לעשות באותו הזמן, שהקב"ה דורש מאיתנו להתחזק עוד לקירבת ה', וכתוצאה מכך הצרה עצמה היא הישועה."

"ולכן בפרט בעת הזו, אשר יש שחושבים ועסוקים כל הזמן במה שהיה ומה הם הדרכים לעשות כנגד אותם רשעים, **אנחנו חייבים לזכור שהדרישה מאיתנו היא לחיות על פי התחזקות באמונה וביטחון בהשי"ת מתוך הצרה.** ושכל החיזוק לא יהיה רק חיזוק לזמן המידי ובעוד תקופה כבר יהיה זה כאבילות ישנה ונשכח מדרך זו, אלא מתקופה זו כולנו מוכרחים להתעלות. ובוה נזכה שהקב"ה ישמע שוועתנו ויצילנו מן הצרות הרעות."

הגאון הגדול רבי שרגא שטינמן שליט"א

הגאון הגדול רבי שרגא שטינמן שליט"א ראש ישיבות ארחות תורה אמר השבוע בוועד במעונו: צריך זכויות, כעת בחנוכה היה כמה ימים פחות תורה בישיבות והיה המון הרוגים בסוף שבוע שעבר הרבה יותר משבועות קודמים, **ראו בחוש פחות תורה יותר הרוגים.** שבוע אחד כזה תקלה כזה תקלה, שגגה מזיד, זה לא היה לפני, אלא פחות תורה פחות הגנה, בבין הזמנים תמיד ה' ישמור יש יותר בעיות.

הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א

במעמד מסיבת חנוכה בישיבת ארחות תורה נשא דברים ראש הישיבה הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א שבתחילה פלפל עם בני הישיבה בענין דין 'לכם' בנר חנוכה, ולאחמ"כ חיזק את בני הישיבה על התחזקותם בימי החנוכה ואמר: שימי החנוכה זה זמן של הלל והודאה, אנחנו מודים בעל הניסים "מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך". ולכא' מה יש בזה שהיו צדיקים טהורים עוסקי תורתך למה זה היה סיבה שלא ינצחו ורק בגלל הנס הם נצחו.

וביאר שאדרבה זה מה שאומרים לנו שכל הנס היה רק בזכות שהיו צדיקים טהורים ועוסקי תורתך, אצל סנחריב המיתנו ברגע אחד רבבות אבל זה על ידי מלאך לא ביד עוסקי תורתך, פה כל הנס היה ביד עוסקי תורתך ולכן אומרים שהם היו חלשים ומעטים ואעפ"כ הם נצחו בגלל שהם עוסקי תורתך, וזה עיקר הכוונה בעל הניסים שכל הנס היה בגלל עוסקי תורתך וטהורים, וזה הרי חלק מהנס בחנוכה שראו את כח הטהרה שנשמר פך השמן במיוחד.

וע"כ ראוי בעיקר בימי החנוכה להתחזק במיוחד בעוסקי תורתך, אם זה מה שאומרים לנו בחנוכה. **והביא את דברי רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל שהיצר הרע בדרך כלל מגיע אחרי חנוכה,** בתחילת הזמן הוא עוד מוותר קצת. ולכן צריך שיהיה חיזוק גדול, ובפרט עכשיו שנוסעים הביתה לא לשכוח שצריך הרבה רחמים, **שכל אחד יקבע זמן לעסק התורה בשישי ובשבת שלא יעבור זמן בלי עסק התורה.** ונזכה כמו שהיה אומר תמיד כאן רבינו מרן ראש הישיבה זצוק"ל שחנוכה זה חינוך - התחלה חדשה, יה"ר שנוכה לס"ד חדשה ונזכה לעל התשועות ועל המלחמות.

הגאון הגדול רבי ישראל בונים שרייבר שליט"א

לימוד תורה לשמה

הגאון הגדול רבי ישראל בונים שרייבר שליט"א ר"י נתיב הדעת, במשא חיזוק שנשא הרחיב במעלת לימוד תורה לשמה, וז"ל:

התורה הקדושה אינה פעולה או סיבה שגורמת למסובב, בה עצמה מונחת קירבת ה'. וזאת על שום מה? כי כל התורה שמותיו של הקב"ה, וכאשר עוסקים בתורה עוסקים ברצונו של הקב"ה בעצמו. נמצא שאין כאן היכי תימצא כיצד להתקרב לקב"ה, לא גרמא ולא סיבה ואף לא סיבה גדולה יותר מכל המצוות, כי אם קרבת ה' בעצם עצמותה - שמכיון שהתורה עצמה היא שמותיו של הקב"ה, לימוד התורה הוא הוא הדביקות בקב"ה.

אי לכך, **עצם הרצון לידע ולהבין ולהוסיף לקח ופלפול הוא הנחשב ל'תורה לשמה'.** שהרי מהי התורה? התורה היא רצון הקב"ה, ידיעת דרכיו והדביקות בו. ובעוד שבכל המצוות המטרה היא הפעולה, והפעולה מובילה אל התוצאה, כאן המטרה היא עצם הידיעה - נדעה נרדפה לדעת את ה'.

ככל שהאדם יותר יודע הוא יותר דבוק, וככל שהוא יותר דבוק הוא כבר השיג את התוצאה. **אם כן ברור שה'לידע ולהבין ולהוסיף לקח ופלפול' אינו רק תוספת הידור, חומרה או אופן בקיום המצוה, אלא הוא חלק מעיקר צורת תלמוד תורה - לדעת כמה שיותר וממילא להתדבק כמה**

שיותר, כי הדביקות בה' תלויה בידיעת ה' שהיא ידיעת התורה.

בעת קום המדינה היה אחד מן המחוקקים שומר תורה ומצוות, ורצונו היה לעבד את דיני השולחן ערוך חושן משפט ולבסס על פיהם את חוקי המדינה. הוא פנה אל מרן החזון איש, והחזון איש דחאו בשתי ידיים: מה יתן לך ומה יוסיף לך. ה'ערכאות' ישארו אותן 'ערכאות' **בין אם כך ובין כך... מה שיפסקו על פי החוקים לא יהיה בגלל שכך התורה אומרת, אלא בגלל שכך החוקה אומרת, ואם זאת החוקה - אין עליה שם 'תורה'...**

האמת היא, שלא זו בלבד שאין כאן חוקה של תורה אלא אין כאן גם מצות תלמוד תורה. **גם אם לו יצוייר ו'משרד המשפטים' היה מוציא לאור את השולחן ערוך כצורתו, עם הש"ך והסמ"ע, עם הקצות והרעק"א, והיו יושבים הסטודנטים ולומדים את הספרים בעומק העיון - לא היה בזה שום תורה, לא מינה ולא מקצתה.**

התורה אינה רק 'מקור' שממנו אפשר ללמוד דברים מסויימים, אלא היא עצמה יוצקת את המשמעות בכל מילה של 'תורה'. אם יש את השם של התורה - יש את התורה, ואם אין עליה את שמה - מעיקרא אין כאן תורה. היא יכולה להיות הרבה דברים אחרים, אבל **'תורה' היא לא תהיה, כל עוד שאין בה את 'שמותיו של הקב"ה'. ו'שמותיו של הקב"ה' יכולים לחול על המילים רק כאשר האדם מכיר שכל תיבה ותיבה היא רצון ה', ובאמת הוא רוצה לעשות רצונו כרצונו.**

בממון ואיפה בכבוד, וחוף מעצם חומרת הדבר, זה שני דברים יסודיים שאחרת זה מפריע לעבור את הדין.

בענייני ממון יש חשש גדל ומזיק, לווה רשע ולא משלם, גדל עוצר את התפילה, וידוע שרבי ישראל סלנטר הכניס את היסודות של הזהירות בדברים שנראים קטנים ואנשים מקילים בהם, אבל האמת היא שצריך נורא להקפיד בזה ובנעילה הרי העיקר הוא "למען נחלל מעושק ידיו".

וכבוד חברו יש דבר שמאוד חשוב בבית פנימה. תראו את הגמ' בבבא מציעא "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתה מצויה אונאה קרובה"

יש אימרה בשם הרמ"ק שרוב המצעים נשותיהם מקצרים ימיהם, ד' ירחם, אפילו שיש טענה צריך מאוד בעדינות ובכבוד להבליג.

מרן ראש הישיבה רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, לפני כל שיחה היה מבקש ברכה מהרבנית שיצליח בשיחה, הרבנית היתה ענווה גדולה וחייכה ובירכה אותו (אני זכיתי להביא לרבי חיים את הגמרות שהיה צריך לשיחה, ועקבתי וראיתי איך שהוא מבקש מהרבנית ברכה).

הוא היה מוסר "ועד" ביום שישי לאברכים, ופעם לפני הועד בכה רבי חיים ואמר: "הן עושות כל כך הרבה בשבילנו, מה אנחנו עושים בשבילן?!" רבי חיים ישב ולמד והרבנית היתה שמחה ומאושרת שבעלה גדול הדור, אבל הוא לא הרגיש שהוא עושה מספיק בשבילה, היא עושה כל כך הרבה, זה לימוד גדול עבורינו שנתחזק בשלום בית וניזהר מאונאת דברים.

הגאון רבי שלמה ברויער שליט"א

הגאון רבי שלמה ברויער שליט"א משגיח ישיבת בית מתתיהו בשיחתו בהיכל ישיבה זעק:

אנחנו לא שותפים למאמץ המלחמתי שלהם, הם שותפים למאמץ המלחמתי שלנו. כך בן תורה צריך לחשוב. אנחנו צריכים להיות שותפים למאמץ המלחמתי ולקשור להם ציציות!! לעשות להם שבע ברכות!! הם שותפים למאמץ המלחמתי שלנו, אנחנו 'הגזירה אמת' והם 'החריצות שקר', כך בן תורה צריך לחשוב....

נכון, צריך לחשוב על הצרה, על המשפחות שנמצאות בצרה, ולהתפלל עליהם, אבל ח"ו שזה ישב לנו את ההשקפה האמיתית, **ההשקפה הנכונה.... כשאנחנו מתפללים ולומדים אנחנו לומדים כי אנחנו לומדים, אנחנו לא לומדים בשבילם.** אנחנו לומדים כי אנחנו לומדים וזו הסיבה האמיתית.

בעל מלחמות זורע צדקות, לא לשכוח את זה. בעל מלחמות – הוא בעל המלחמות **וכלי המלחמה שלו זה זורע צדקות, לא שום דבר אחר.** כל הכלים המלחמתיים זה הכל רק כדי שיהי' קל מסתתר'. אנחנו – כאן תלוי המלחמה, כאן המפקדה. זה קשה להרגיש את זה, הסיבה החושית סותרת לזה, צריך להתעלות ולהתנתק מהסיבה החושית..."

[ניתן להאזין לדעת תורה מגדולי ישראל בראשם רשכבה"ג מרן גאון ישראל הגאון רבי דב לנדו שליט"א, בקו חירום בעניני השעה שמספרו 074-740-3306

בקו החירום משודר מידי ערב ימים א-ה שלוחה 4 שיעור הגאון הגדול רבי יהודה אריה דינר שליט"א רב מרכז ב"ב, בהלכות שבת.]

הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א

חיזוק בבין אדם לחבירו

בשיחת חיזוק שנשא הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א משגיח ישיבת מיר בעניני בין אדם לחבירו, סיפר:

אני זוכר מילדותי עוד לפני שלמדתי בשיבה, שמעתי שיחות ממרן ראש הישיבה הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, הייתי שומע ארבע שיחות קבועות מרבי חיים, שתי שיחות לפני התקיעות של שני ימי ראש השנה, לפני כל נדרי, וקודם מוסף של יום כפור, כל שנה רבי חיים דיבר על בין אדם לחברו, את היסוד המפורסם שבין אדם לחברו זה כמו להכניס את היד לאש הוא אמר בראש השנה. הוא הביא לזה כמה ראיות, דבר ראשון הביא את המעשה עם חנה ופנינה, שפנינה רצתה לצער את חנה לשם שמים, ובכל זאת איזה אסונות היה לה אח"כ שאי אפשר לתאר.

אחר כך הביא את הגמרא בכתובות, על רב רחומי שנסע ללמוד והיה חוזר פעם בשנה הביתה בערב יום כיפור. שנה אחת הוא שקע בלימוד ולא הגיע. אשתו ציפתה מתי יבוא וכשראתה שלא הגיע, הורידה דמעה מעיניה, והוא נפטר.

רבי חיים היה חוזר על דברי הגמ', "השתא אתי, השתא אתי", והיה מתרגש נורא, ושאל, וכי רב רחומי עשה משהו במזיד, שנית, מה יש לה מזה שהוא מת, כעת הוא לא יחזור לעולם, אלא אמר רבי חיים **רואים שפגיעה בבין אדם לחברו היא כמו להכניס יד באש, לא משנה מה היתה הכוונה, ניזוקים!**

קשה לדבר על זה, נורא מפחיד, אבל צריך לעשות בדק בבית בבין אדם לחברו, אפילו בדברים הכי פשוטים. יש שני חלקים בזה, ממון חברו, וכבוד חברו, לראות איפה אווזים